

Một Thời ĐỂ NHỚ

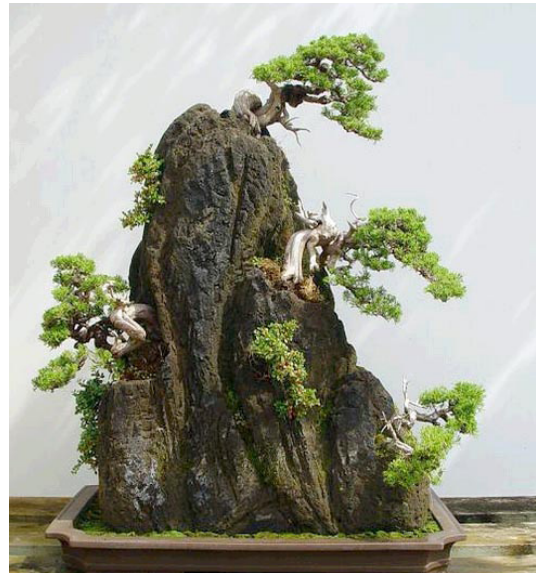
Anh có về ngang qua quê tôi
Xin cho nhắn hỏi một đôi lời
Con đò năm cũ còn đưa khách
Hai buổi đi về chuyên ngược xuôi?

Ở đó một thời trong kỷ niệm
Một thời mơ mộng của ngày xanh
Những lần hò hẹn tôi thường nói
“Em sợ tình ta quá mong manh”.

Người cũ bây giờ đang ở đâu?
Một lần ly biệt mấy thương sầu
Quê hương bỏ lại nhiều nhưng nhớ
Một chuyến đặng trình bao khổ đau.

Anh có xuôi về miền sông Hậu
Những chiều rộn rã điệu dân ca
Nghe hương gió quyện mùi hoa bưởi
Thấp thoáng thuyền ai dưới nắng tà.

Ở đó một thời của tuổi thơ
Những ngày êm ả một trời mơ
Bạn bè dăm đứa cùng sách vở
Chẳng biết sầu đau, chẳng ngóng chờ.

Vi Vân K20B

Ở đó một thời tôi đã thương
Người thư sinh đó bỗng lên đường
Bút nghiên xếp lại từ hôm ấy
Bỏ lại tình tôi như khói sương

Tôi đã ra đi từ dạo ấy
Lạc loài trôi dạt kiếp phù sinh
Nghe trong tiềm thức còn tha thiết
Nhớ mãi làm sao chuyện chúng mình.

Bây giờ tất cả là dĩ vãng
Nghe buồn man mác mỗi hè sang
Tuổi thơ đã chết trên cành phượng
Như bóng người xưa đã ngút ngàn.

Anh có về ngang qua quê tôi
Giòng sông Bassac lững lờ trôi
Xin cho nhắn gửi giùm thương nhớ
Của kẻ xa xôi cuối nẻo trời.